

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811206046
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5811206046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Y. XXX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou Ing. Tatianou Trojanovou, bytom D. Y. XXX, proti odporcovi: JUDr. C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, B., o zaplatenie 7.200,67 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/5/2012-82 zo dňa 09.júla 2012, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku (II.), ktorým vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol a vo výroku (III.), ktorým navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 432,-eur do 3 dní, p o t v r d z u j e.

Rozsudok okresného súdu vo výroku (I.), ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 2.000,-eur zastavil, zostáva n e d o t k n u t ý.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie čiastky 2.000 eur zastavil, vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol a zároveň navrhovateľa zaviazal nahradiť odporcovi trovy konania. Navrhovateľ uplatňoval svoj nárok titulom náhrady škody (563,64 eur vyplatená odporcovi za právne služby, 216,-eur súdny poplatok za návrh, 300,-eur súdny poplatok za odvolanie, 3.000,-eur nemajetková ujma uplatňovaná v konaní o ochranu osobnosti, 996,41 eur exekučná pohľadávka, 124,62 eur trovy súdneho exekútora), ktorú mu mal odporca spôsobiť v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo sp.zn. 5C/68/2009, keď ho v tomto konaní nedostatočne zastupoval ako právny zástupca.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal za preukázané, že po tom ako sa účastníci konania 30.9.2010 stretli po pojednávaní došlo medzi nimi ku skončeniu zastupovania vo veci sp.zn. 5C/68/2009, v ktorej odporca ako advokát zastupoval navrhovateľa ako svojho klienta. Odvolanie plnomocenstva vyplýva zo skutočnosti, že odporca po doručení písomného vyhotovenia rozsudku adresoval zástupkyňu navrhovateľa dňa 15.11.2010 e-mailovú správu o prevzatí písomného vyhotovenia rozsudku, ktoré následne v ten istý deň spolu s „dohodou o odvolaní plnomocenstva“ zaslal odporcovi aj poštou, ako o tom svedčí predložená doručienka. Nepovažoval za dôveryhodné vyjadrenie zástupkyne navrhovateľa, že spolu s rozsudkom nebola zaslaná dohoda o ukončení zastupovania, nakoľko na ňu poukazoval aj v e-mailovej správe. Neveril ani synovi navrhovateľa, že na stretnutí mal navrhovateľ povedať odporcovi, aby podal odvolanie voči rozsudku, nakoľko sám navrhovateľ pred súdom uviedol, že odporcovi nedal takýto pokyn. Preto ak odporca v danej procesnej situácii po vyhlásení rozsudku dňa

30.9.2010 dôkaznú situáciu zhodnotil, že navrhovateľ nebude v konaní úspešný a nemal výslovný, jednoznačný pokyn navrhovateľa na podanie odvolania, postupoval s odbornou starostlivosťou a v záujme navrhovateľa. Chránil záujmy svojho klienta, keď nepokračoval v spore bez jeho výslovného usmernenia iniciovaním odvolacieho konania, riadil sa pokynmi navrhovateľa a dbal na účelnosť a hospodárnosť ďalších právnych služieb. Postupom odporcu nebol navrhovateľ nijako ukrátený v preskúmaní prvostupňového rozsudku odvolacím súdom, pretože potom ako bol odporcovi doručený rozsudok, odoslal ho navrhovateľovi a odporca sám podal odvolanie, ktorým sa odvolací súd zaoberal a rozsudok okresného súdu potvrdil. Rozporuplné preto vyznievajú vyjadrenia navrhovateľa, ktorý na jednej strane tvrdil, že odporca mal podať odvolanie v podstate sám od seba, no na druhej strane ho takto neinštruoval, i keď odporca ho písomne požiadal o ďalší postup aj po tom, čo mu navrhovateľa odvolal plnomocenstvo. Správnosť postupu odporcu v záujme nezvyšovať navrhovateľovi trovy konania napokon potvrdzuje aj fakt, že odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Na základe uvedeného nebolo preukázané, že by odporca spôsobil navrhovateľovi škodu ako advokát, neexistuje tu príčinná súvislosť s výdavkami navrhovateľa a prípadným nesprávnym postupom odporcu, ako advokáta.

Zastavenie konania o zaplatenie čiastky 2.000,-eur odôvodnil s poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p., nakoľko v tejto časti navrhovateľ zoberal návrh späť.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal ich náhradu, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odpor.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie. Namietol, že v odôvodnení rozsudku sa protirečí, keď raz sa uvádza, že navrhovateľ povedal, že končí zastupovanie a v druhom odseku sa uvádza, že odporca plnomocenstvo odvolal navrhovateľovi. Boli porušené jeho základné ústavné práva, keď napriek jeho žiadosti na pojednávaní bol vypočutý len jeden z troch ním navrhovaných svedkov, ktorí v čase pojednávania boli prítomní v budove súdu. Bolo rozhodnuté jednostranne v prospech odporcu, ktorý je advokátom a tvrdil, že súd vyhrá, že sa pozná so všetkými sudcami. Neboli brané do úvahy žiadne dôkazy, a preto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok nebol vyhlásený na pojednávaní.

Odporca sa k odvolaniu vyjadril podaním zo dňa 3.3.2014. Poprel tvrdenia, že pozná sudcov okresného súdu, nakoľko títo sú z iných okresov ako je jeho trvalé bydlisko a sú výrazne mladší, resp. starší od neho. V opačnom prípade by mal úspech aj vo veci sp.zn. 5C/68/2009. Navrhovateľ a jeho zástupca mali možnosť navrhovať dôkazy, čo vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania. Navyac navrhuje svedkov, ktorí sú príslušníci rodiny a nikdy sa nezúčastnili porady s klientom. Navrhovateľ žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, ktoré nesprávne skutkové zistenia boli získané na pojednávaní, aké logické rozpory zistil pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov premietnutých do rozsudku. Nie je pravdou, že by rozsudok nebol vyhlásený na pojednávaní. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a v prípade úspechu si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania, proti rozhodnutiu proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti (§219 ods. 2 O.s.p.).

Z ustáleného skutkového stavu okresným súdom vyplýva, že odporca ako advokát na základe udeleného plnomocenstva zastupoval navrhovateľa v konaní o ochranu osobnosti vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 5C/68/2009, v ktorom navrhovateľ nemal úspech. V predmetnej veci bol dňa 30.9.2010 vyhlásený rozsudok, po ktorom pojednávaní sa navrhovateľ s odporcom stretli. Na tomto

stretnutí sa odporca snažil navrhovateľovi vysvetliť, že vzhľadom na dôkaznú situáciu vo veci je zbytočné podávať odvolanie a upozornil ho na hodnotu jedného úkonu právnej pomoci. Na uvedené navrhovateľ odporcovi oznámil, že končí so zastupovaním. Keďže ukončenie zastupovania nebolo oznámené okresnému súdu, písomne vypracovaný rozsudok bol doručovaný právnej zástupcovi (odporcovi). Na to odporca e-mailovou správou zo dňa 15.11.2011 oznámil splnomocnenej zástupkyňi navrhovateľa, že poštou zasiela rozhodnutie súdu a prílohu o odvolaní splnomocnenia na základe dohody, ktoré je potrebné zaslať súdu. V ten istý deň poštou zaslal rozsudok navrhovateľovi spolu s dohodou o odvolaní plnomocenstva a so sprievodným listom, v ktorom bol upozornený navrhovateľ, že posledný deň lehoty na odvolanie uplynie 25.11.2010. Následne na to sám navrhovateľ podal v zákonom stanovenej lehote proti uvedenému rozsudku odvolanie a rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 10Co/435/2010 zo dňa 24.3.2011 bol rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5C/68/2009-56 zo dňa 30.9.2010 potvrdený ako vecne správny.

Predovšetkým sa odvolací súd nestotožňuje s odvolacou námietkou, že zo strany okresného súdu boli vykonané jednostranné dôkazy. Je pravdou, že navrhovateľ podaním zo dňa 2.5.2012 oznámil okresnému súdu mená a adresy svedkov, ktorých navrhuje vo veci vypočuť, avšak neuviedol skutočnosti, ku ktorým majú byť navrhovaní svedkovia vypočutí. Zo zápisnice z pojednávania 9.7.2012 (str. 10) vyplýva, že účastníci konania boli riadne poučení v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., na čo splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa žiadala vypočuť iba svedka I. P., ktorý dôkaz napokon okresný súd aj vykonal. Preto tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že navrhoval vypočuť aj ďalších svedkov, ktorí sa mali nachádzať pred pojednávacou miestnosťou neobstoja. Rovnako zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že rozsudok bol vyhlásený na nariadenom pojednávaní a vyhlásený v prítomnosti účastníkov konania.

Zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie (§ 26 zák.č. 586/2003 Z.z.) je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Táto zodpovednosť je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch predpokladov: a) činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Splnenie uvedených predpokladov zodpovednosti musí byť v konaní jednoznačne preukázané; dôkaznú povinnosť má v tomto smere poškodený.

Nie každé zanedbanie, porušenie alebo nedostatočné plnenie povinnosti advokáta má za následok vznik jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie. Samo pochybenie advokáta neznamená automaticky vznik škody na strane klienta. Zodpovednosť advokáta ani nie je daná v každom prípade, keď ním zastupovaný klient nebol v určitom konaní úspešný. Zodpovednosť advokáta nastupuje len vtedy, keď neúspech klienta je v dôsledku porušenia povinností advokáta v súvislosti s výkonom advokácie.

Vychádzajúc z vyššie konštatovaného skutkového stavu vyplýva, že navrhovateľ nebol spokojný so zastupovaním, ako ho vykonával odporca. Preto mu ústne odvolal plnú moc. Tejto skutočnosti svedčí aj to, že napokon sám navrhovateľ proti rozsudku podal odvolanie, a nie prostredníctvom právneho zástupcu (odporcu). Advokát je povinný bezodkladne upovedomiť klienta o všetkých dôležitých skutočnostiach a úkonoch. Odporca si riadne splnil povinnosť, zaslal navrhovateľovi písomný rozsudok v lehote, tak že tento mal možnosť podať (a skutočne aj podal) odvolanie v zákonom stanovenej lehote. Predmetné odvolanie bolo aj preskúmané odvolacím súdom. Z daného je možné konštatovať, že odporca postupoval svedomito, tak aby boli oprávnené záujmy navrhovateľa chránené. Nezanedbal žiadnu svoju povinnosť. Výkon advokácie nie je svedomitým v prípade ak nesie znaky ľahostajnosti, nedôslednosti, nedostatočného záujmu o klienta a o jeho vec, čo sa v danom prípade nestalo.

Navrhovateľ vytýkal odporcovi porušenie povinnosti aj v tom, že potom ako sám podal odvolanie proti rozsudku, odporca ho neinformoval o pojednávaní pred Krajským súdom Žilina a taktiež sa tohto nezúčastnil a tak svojou nečinnosťou a ľahostajnosťou nepodnikol žiadne právne kroky k dosiahnutiu úspechu. Ani s týmto tvrdením navrhovateľa nie je možné súhlasiť s poukazom už na vyššie konštatované, ako aj na to, že z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu sp.zn. 10Co/435/2010 vyplýva, že vo veci nebolo nariadené odvolacie pojednávanie s poukazom na ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Vzťah príčinnej súvislosti medzi výkonom advokácie a škodou spôsobenou klientovi je daný vtedy, ak je medzi výkonom advokácie a škodou klienta vzťah príčiny a následku. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku. Atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Ako už bolo vyššie konštatované medzi tvrdenou škodou navrhovateľa a konaním odporcu pri výkone advokácie neexistuje priama príčinná súvislosť, keďže odporca si náležite plnil svoje povinnosti pri zastupovaní navrhovateľa v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo sp.zn. 5C/68/2009.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku okresného súdu a zhodnotení výsledkov dokazovania, ktoré vo veci vykonal, dospel k záveru, že okresný súd správne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, nebolo preukázané, že odporca pri výkone advokácie zanedbal svoje povinnosti, ktoré by v priamej príčinnej súvislosti mali za následok spôsobenia škody navrhovateľovi. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p.. Odporca mal v odvolacom konaní plný úspech, trovy odvolacieho konania si uplatnil, avšak tieto do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku nevyčísliť a zo spisu mu nevyplývajú žiadne trovy odvolacieho konania. Z uvedených dôvodov mu predmetné trovy neboli priznané.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.